

De tegenwoordige stand van het evolutievraagstuk¹⁾

door

Dr. W. J. A. SCHOUTEN.

Al meermalen is op onze bijeenkomsten en in het orgaan van onze vereeniging de evolutieleer besproken. Reeds in 1907 schreef Rijk Kramer over de biogenetische grondwet en Schuurmans Stekhoven over Haeckels grondwet. Ook houden de artikelen van Nieuwhuis: „Van voorhistorische dieren en planten“, „Over de diluviale gletscherijs-theorie van Torell“ en „Over den diluvialen mensch“ nauw verband met het evolutievraagstuk.

Verloop sprak over De descendentieel, een fata morgana op evolutiegebied, en ontwikkelde zelf een nieuwe theorie, die der natuurlijke ontwaarding.

In den laatsten tijd sprak De Gaay Fortman over „Mogelijke oorzaken van het uitsterven van diergroepen“ en over „De dood als biologisch verschijnsel“. Op deze belangrijke voordrachten gaf het referaat van Heidinga „Opmerkingen naar aanleiding van uitgestorven planten“ een gewenschte aanvulling.

In 1920 hield Prof. Buytendijk een lezing over Evolutie-theorieën, waarvan echter alleen de stellingen gepubliceerd zijn.

Er behoort dan ook zeker moed toe dit onderwerp nogmaals aan de orde te stellen. Toch heb ik het gewaagd, omdat er onder ons over deze kwestie nog veel verschil van meening bestaat en er de laatste jaren eenige nieuwe boeken verschenen zijn, die een verrassend licht werpen op het evolutievraagstuk.

De bedoeling van dit referaat is uitsluitend een overzicht te geven van enkele van deze werken, die misschien nog niet algemeen bekend zijn. Hooger mik ik niet. En in dit verband bied ik

¹⁾ Rerefaat op de Najaarsvergadering 1925 der Chr. Vereen. van Natuur- en Geneeskundigen.